388L0166

19.3.88 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 74/83

RÅDETS DIREKTIV

av den 7 mars 1988

om anpassning till domstolens dom i mål 131/86 (upphävande av rådets direktiv 86/113/EEG av den 25 mars 1986 om en minimistandard för skyddet av värphöns i bur)

(88/166/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 176 i detta,

med beaktande av följande:

I sin dom av den 23 februari 1988[1] ogiltigförklarade Europeiska gemenskapernas domstol rådets direktiv 86/113/EEG av den 25 mars 1986 om fastställande av en minimistandard för skyddet av värphöns i bur, på grund av vissa ändringar i texten i den anmälda versionen efter det att den antagits.

Enligt artikel 176 i fördraget är den institution som fått en rättsakt ogiltigförklarad skyldig att vidta nödvändiga åtgärder för att följa domstolens dom. Det är därvid tillräckligt att bekräfta texten i det ogiltigförklarade direktivet såsom den antagits av rådet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Texten i direktiv 86/113/EEG om fastställande av en minimistandard för skyddet av värphöns i bur, skall anses vara antagen i den form som anges i bilagan till det här direktivet.

Artikel 2

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 7 mars 1988.

På rådets vägnar

I. KIECHLE

Ordförande

---

(1) Dom 131/86

BILAGA

RÅDETS DIREKTIV

om fastställande av en minimistandard för skyddet av värphöns i bur

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande(1),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande(2), och

med beaktande av följande:

Flertalet medlemsstater har ratificerat Europeiska konventionen om skydd av animalieproduktionens djur. Gemenskapen har också antagit denna konvention genom beslut 78/923/EEG(3). Förvaringen av värphöns i bur är den vanligaste formen av äggproduktion inom gemenskapen och bidrar på ett betydande sätt till hög produktivitet inom sektorn. Dock kan denna typ av uppfödning i vissa fall innebära ett orimligt och onödigt lidande för djuren.

Det finns emellertid stora inbördes skillnader mellan medlemsstaternas gällande lagar vad gäller skydd av animalieproduktionens djur, vilket kan störa konkurrensvillkoren och därmed organisationen av den inre marknaden för ägg och fjäderfä.

Det är därför nödvändigt att fastställa grunder för prioritering och gemensamma minimikrav som är tillämpliga i alla anläggningar för intensivuppfödning. På så sätt kan marknaden fungera på ett tillfredsställande sätt, särskilt i enlighet med artikel 39 i fördraget, samtidigt som hänsyn tas till nödvändigheten av att skydda djuren. För detta syfte bör, som ett första steg, gemenskapsåtgärder fastställas för värphöns i bur.

För att skapa förutsättning för ytterligare gemenskapsåtgärder måste studierna kring skyddet av fjäderfä fortsätta – inte bara vad gäller fjäderfä i bur, utan även vad gäller alternativa produktionssätt.

I vissa medlemsstater kommer anpassningen av befintliga strukturer till de standarder som fastställs i detta direktiv att föra med sig produktionsminskningar. En sådan anpassning bör därför underlättas enligt de förutsättningar som anges i detta direktiv, utan att obalans i strukturer eller marknader uppstår.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv fastställer en miniminivå för skyddet av värphöns i bur.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

1. värphöns: vuxna höns av arten *Gallus gallus* som hålls för äggproduktion,
2. bur: avgränsat utrymme avsett för förvaring av höns inom ett batteri,
3. batteri: uppställning av burar intill eller ovanpå varandra.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall se till att

— alla nybyggda burar som används inom gemenskapen och

(1) EGT nr C 125, 17.5.1982, s. 183.
(2) EGT nr C 343, 31.12.1981, s. 48.
(3) EGT nr L 323, 17.11.1978, s. 12.

— alla burar som används för första gången

från och med den 1 januari 1988 minst uppfyller följande krav:

a) En buryta på minst 450 cm^2 i det horisontella planet skall avsättas för varje värphöna, att disponeras utan begränsning; i synnerhet får inte deflektorplattor mot spill inkränka på denna yta.

b) Det skall finnas ett fodertråg som djuren har oinskränkt tillgång till. Dess längd skall vara minst 10 cm multiplicerat med antalet djur i buren.

c) Om inte dryckesnipplar eller dryckestråg finns, skall varje batteri vara försett med en sammanhängande dryckesränna av samma längd som fodertråget som beskrivs i b. Där dryckesnipplar eller dryckestråg används, skall minst två nipplar eller tråg vara tillgängliga från varje bur.

d) Burarna skall vara minst 40 cm höga över 65 % av burytan och de får inte vara under 35 cm på något ställe.

e) Burgolven skall vara konstruerade så att de ger tillräckligt stöd åt de främre klorna på varje fot. Lutningen får inte överstiga 14 % eller 8°. Vad gäller golv med någon annan typ av rutnät än rektangulärt får medlemsstaterna tillåta en större lutning.

2. Dessutom skall medlemsstaterna se till att de minimikrav som fastställs i punkt 1 a–e gäller för alla burar från och med den 1 januari 1995.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall se till att förhållandena för värphöns i bur stämmer överens med de allmänna krav som fastställs i bilagan.

Artikel 5

Bestämmelserna i bilagan får ändras enligt förfarandet i artikel 8 så att hänsyn tas till den tekniska utvecklingen.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall se till att den behöriga myndigheten genomför inspektioner för att kontrollera att detta direktiv, inklusive bilagan, följs.

Artikel 7

1. För att kontrollera att detta direktiv följs och att det tillämpas på ett enhetligt sätt i alla medlemsstater, skall kommissionen dessutom regelbundet och på lämpligt sätt genomföra kontroller på plats i samverkan med de berörda nationella organen.

2. För detta ändamål skall experter från kommissionen genomföra inspektionerna i samarbete med de nationella organen inom ett inspektionsprogram som läggs upp i samarbete med den behöriga myndigheten i medlemsstaten i fråga.

Där det fastställs att detta direktiv inte följts kommer kommissionen att meddela de behöriga nationella myndigheterna. Kommissionen kommer regelbundet att färdigställa övergripande rapporter om resultaten av inspektionerna. Dessa rapporter skall överlämnas till medlemsstaterna.

3. Gemenskapen skall på lämpligt sätt svara för kostnaderna för kommissionens deltagande i de kontroller som avses i punkt 1.

4. Allmänna bestämmelser för genomförandet av denna artikel skall fastställas enligt förfarandet i artikel 8. Enligt samma förfarande kan en regelsamling sammanställas med regler för de kontroller som avses i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 8

1. När det hänvisas till förfarandet i denna artikel, skall ordföranden utan dröjsmål hänskjuta ärendet till Ständiga veterinärkommittén (nedan kallad "kommittén"), antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

2. Inom kommittén skall medlemsstaternas röster vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

3. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över dessa åtgärder inom två dagar. Yttrandet skall avges med kvalificerad majoritet enligt fördragets artikel 148.2.

4. Kommissionen skall besluta om åtgärder och tillämpa dem med omedelbar verkan om detta är förenligt med kommitténs yttrande; om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas.

Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas med omedelbar verkan, såvida inte rådet med enkel majoritet har avvisat förslaget.

Artikel 9

Kommissionen skall före den 1 januari 1993 avge en rapport om den tekniska utvecklingen angående hönsens hälsa inom olika uppfödningssystem och om bestämmelserna i bilagan, tillsammans med lämpliga förslag till förbättringar.

Artikel 10

Från den dag då detta direktiv börjar gälla till slutet av övergångsperioden kan nationellt stöd för funktionell utbyggnad av de byggnader som rymmer de burar som behövs för att föda upp ett oförändrat antal höns anses förenligt med den gemensamma marknaden, i enlighet med artikel 92–94 i fördraget. Hänsyn tas då även till avskrivning av byggnaderna.

Artikel 11

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som krävs för att detta direktiv skall följas senast den 1 juli 1987. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 12

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

1. Burmaterialets form och typ, liksom burarnas konstruktion och egenskaper, skall vara sådana att de förhindrar att djuren skadas så långt det är möjligt med tanke på dagens tekniska nivå.

2. Buröppningens utformning och storlek måste vara sådana att det går att ta ut en vuxen höna ur buren utan att djuret utsätts för onödigt lidande eller skadas.

3. Burarna måste vara utrustade så att djuren inte kan rymma.

4. Alla höns skall ha tillgång till fullgott, närande och hygieniskt foder varje dag, och till färskt vatten hela tiden, utom vid fall av terapeutisk eller profylaktisk behandling.

5. Byggnadens isolering och ventilation måste vara tillräcklig för att luftcirkulation, dammängd, temperatur, relativ luftfuktighet och gaskoncentration skall hållas inom nivåer som inte skadar djuren.

6. Om elljus används, måste hönsen ges en lämplig viloperiod varje dygn, då ljuset minskas så att de kan vila ordentligt.

7. Hönsen skall skötas av en tillräckligt stor personal med tillräcklig kunskap och erfarenhet av värphöns och det system som används.

8. Hönsen skall inspekteras minst en gång per dag, och den ljuskälla som då används skall vara stark nog för att varje fågel skall kunna ses klart och, om så behövs, undersökas noggrant.

9. Burar staplade i fler än tre våningar skall bara vara tillåtet om lämpliga hjälpmedel finns för att inspektera alla våningarna utan svårighet.

10. Om en höna verkar vara vid dålig hälsa, eller visar förändrat beteende, skall åtgärder vidtas för att fastställa orsaken och åtgärda problemet, t. ex. genom behandling, isolering, slakt eller undersökning av faktorer i omgivningen. Om orsaken är en faktor i produktionsenheten som inte absolut måste åtgärdas omedelbart, bör denna rättas till när burarna töms och innan nästa grupp höns tas in.

11. All automatisk utrustning som är avgörande för djurens hälsa och trivsel måste inspekteras minst en gång om dagen. Om fel upptäcks måste de rättas till omedelbart eller, om inte det är genomförbart, lämpliga åtgärder vidtas för att säkra djurens hälsa och trivsel tills felet avhjälps. Reservalternativ för utfodring och upprätthållande av en tillfredsställande omgivning för djuren måste finnas att tillgå vid funktionsavbrott.

    Det måste finnas alarmsystem som varnar föreståndaren om ett automatiskt ventilationssystem av avgörande betydelse inte fungerar tillfredsställande.

12. De delar av buren som kommer i direkt beröring med hönsen skall noggrant rengöras och desinficeras varje gång buren töms, och innan en ny grupp höns tas in. Medan buren används skall dessa ytor och all övrig utrustning hållas rena på ett tillfredsställande sätt.